

faa lille Antal Mal, de ere i Stand til at fiske, at Fiskeriet ikke kan lønne sig. Det skal være rent af Mangel paa andet Erhverv, Fiskerne skulde benytte dette Redskab for at tjene Føden; Dagløn er det i det hele taget umuligt at tjene. Med Hensyn til Maalet af Bighvar mener jeg ogsaa, at Forhøjelsen er alt for stor. I det hele taget vil det gaa saaledes, at Fiskeriet af den Fisk vil gaa saa meget tilbage, at det vil blive et ganske bethdeligt Tab for Fiskerne. Hvad angaar Ubsættelsen af Undermaalsfisk, er det en Bestemmelse, som ganske vist tiltaler mig en hel Del, fordi det jo er i Fiskernes egen Interesse, at de faa den Fisk, som ikke kan anvendes til Mennekesføde, sat ud i Vandet saa hurtigt, at den alligevel kan leve, uagtet den har været fisset; men jeg tror, at Bestemmelsen vil afstedkomme en hel Del Vanstueligheder for Fiskerne, ja, jeg tror vel endogsaa, at det er saaledes, at man i mange Tilfælde i det praktiske Fiskeri slet ikke vil være i Stand til at overholde den paagældende Bestemmelse, at det i mange Tilfælde vil være saa omtrent ugørligt for Fiskerne, naar de ikke skulde spille deres Tid, at faa sorteret deres Fisk allerede, medens de ligge ude paa Fiskeri. Hvis man tænker sig, at Fiskerne skulde sætte Undermaalsfiskene ud straks, efter at de vare fiskede, tror jeg det vilde berede Fiskerne ikke ganske saa Vanstueligheder, som maaste endogsaa slet ikke kunne overvindes. — Med Hensyn til de laasjede Bandede kunde jeg have lyst til at gøre en Bemærkning — den er i øvrigt falden for et Øjeblik siden fra det ærede Medlem, som havde Ordet lige før jeg fik det, (S. C. Christensen). Det kunde være rigtig at give selve Betegnelsen et andet Udtryk; det vilde egentlig være rigtigere at kalde laasjede Bandede for fredeede Bandede, thi det er jo ikke saadan med de laasjede Bandede, at man kan lukke dem af og stikke Nøglen i Lommen; det vilde derfor være rigtigere at give dem Navnet fredeede Bandede. Men det bethyder jo ikke noget, hvad Navn de have over for den Rytte eller i mange Tilfælde den Fortræd, de gøre, saa det skal jeg ikke opholde mig ved. Men i hvert Tilfælde er det saaledes, at for Tiden er der en Del af vore Fjorde, hvor der er et endogsaa ganske bethdeligt større Areal af laasjede Bandede, end der burde være og ganske sikkert behøvede at være; og paa den anden Side er det ogsaa saaledes efter min Erfaring og efter de Erfaringer, der ere gjort af forskellige Fiskere, jeg har talt med — ligesom det ogsaa blev gjort gældende af det ærede Medlem, der havde Ordet umiddelbart før mig (M. Nielsen), — at Fisken flytter

sig, saa at den den ene Dag i Virkeligheden er i de laasjede Bandede, medens den den anden Dag er andet Steds. Hvorvidt det vilde være rigtig for en Del Fjordes Vedkommende at ophæve de laasjede Bandede, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om, men jeg tror ganske sikkert, man turde anbefale, at disse laasjede Bandede indskrænkedes bethdeligt i alt Fald paa en hel Del Steder.

Det var disse Bemærkninger, jeg havde lyst til at gøre til det foreliggende Forslag; men der er en anden Ting, som jeg dog vil sige et Par Ord om, og som ogsaa allerede blev berørt i Gaar. Der er jo, som det blev nævnt, i Fjor Sommer afholdt en Kongres af Fiskere her inde i Byen, og Resolutionen, som blev vedtaget paa denne Kongres, gik ud paa, at Fiskerne ønskede, naar man kom saa vidt at skulle behandle Fiskeriloven igen, at de ogsaa fik et Ord med at sige, og Maaden, hvorpaa Fiskerne kunne komme til at gøre deres Ansuelser mundtlig gældende i dette Tilfælde, er den, at der blev nedsat en Kommission, i hvilken praktiske Fiskere kunde opnaa at faa Sæde. Hvorvidt den Maade at komme til en Løsning af Spørgsmaalet paa, vil være praktisk eller ej, tør jeg ikke have nogen afgjort Mening om, men det er jo en Klage, der har været ført nu gennem en Række af Aar, at Fiskeriloven af 1888 blev vedtaget, uden at de praktiske Fiskere fik Lejlighed til at gøre deres Mening gældende, og at Loven derfor paa mange Maader og i mange Enkeltheder blev uheldig og meget uheldigere end den ellers vilde være bleven. Vi, der jævnlig tale med Fiskere, have vistnok haft Lejlighed til at høre det meget ofte, og Medsættelsen af en saadan Kommission burde derfor i ethvert Tilfælde, synes det mig, tages under alvorlig Overvejelse. Ganske vist er det vel nok saa, at Fiskerne paa ingen Maade ere enige om, hvor der skal være Indskrænkninger, og hvor der skal være Frihed med Hensyn til Fiskeriet, den Erfaring har baade jeg og vistnok mange andre gjort ved at tale med Fiskerbefolkningen, men den langt overvejende Del af dem er jo dog praktiske Folk, og der er sikkert ogsaa mellem Fiskerne en Del intelligente Mænd, som ville kunne gøre deres Mening gældende inden for en saadan Kommission. Jeg vil altsaa henstille til alvorlig Overvejelse, om det ikke vil være rigtig at foretage det Stridt, forinden man nu gaar til en Forandring i den bestaaende Fiskerilov, at man paa en eller anden Maade gav praktiske Fiskere Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne om de Forandringer, som bør finde Sted i den nu bestaaende Lovgivning for Fiskeriet.